

ningen om Bemyndigelse til at udbetale Fyrbødere og Minematroser et Tillæg af 15 Øre daglig er optagen for under Udkommando at stille det paagældende Personel, der henhører til Flaadens Rammer, lige med det daglønnede Personel af Orlogsværftets Afdelinger.“ Der staar overalt, at de hører til Flaadens Rammer. Under Orlogsværftets Afdelinger hører de Haandværkere og Værftsarbejds mænd, der kommer ud at sejle. De her omhandlede Folk hører til Marinen, de er indordnede under Marinens Rammer og skal ifølge § 1 i Loven om Sotillæg have den Dagløn, som gælder for en normal Arbejdsdag paa Orlogsværftet. Naar de ikke faar det, handler man i Strid med Loven. Det gjorde den daværende højtærede Regering, da den ikke vilde gaa med til at give, hvad Loven hjemler dem; og jeg kan ikke se rettere, end at den nuværende Regering maa oprette det, som den forrige Regering har forsømt. Regeringen maa give Fyrbøderne, hvad der tilkommer dem ifølge § 1 i Loven om Sotillæg. Som jeg har nævnt, faar de forskellige Haandværkere, der ogsaa er omtalte i denne Lov, deres fulde Dagløn, som de faar paa Orlogsværftet for en normal Arbejdsdag, og det er ganske ufatteligt, hvorfor Fyrbøderne og Minematroserne ikke kan faa det, da de er stillede paa samme Maade, kun at de staar i Rammerne i Stedet for i Orlogsværftets Afdelinger. Disse 15 Øre, som nu foreslaas paa Finansloven, andrager ca. 27 Kr. om Aaret, forudsat at Fyrbøderne sejler et halvt Aar, men hvad der kan tilkomme dem, er ikke 27, men 65 Kr., hvad de har Krav paa, er efter min Mening en fuld Dagløn som den, de faar paa Orlogsværftet. Jeg er sikker paa, at hvis Fyrbøderne vilde anlægge Sag imod Marineministeriet, vilde dette tabe, og Marineministeriet vilde saa kunne takke den foregaaende Regering, der har handlet saa ilde, for, at det er kommet til at staa i et saa ugunstigt Lys. For øvrigt har den Sag en anden Side. Ved at holde disse Stillinger nede paa disse lave Lønninger gør man det besværligt at faa ordentlige Folk til det meget ansvarsfulde Arbejde, som Fyrbødernes er under de nuværende vanskelige Forhold, som navnlig paa Torpedobaadene bliver vanskeligere og vanskeligere. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at til Efteraaret gaar 22 Mand, hvem Helvede er blevet for hedt og Lønnen for lille, de vil ikke længere leve under disse Forhold. Det er ikke ligegyldigt, om man til disse Stillinger har nogenlunde stabile Folk, som er kendt med

Forholdene i det paagældende Skib, eller man skal have friske Folk hver Dag; det sidste er alt for farligt. Jeg hævder, som jeg har gjort før, at af de Ulykker, der sker i Marinens Skibe, stammer en ikke ringe Del fra den Omstændighed, at man ikke kan skaffe tilstrækkelig dygtige Fyrbødere, fordi de lønnes daarligt.

Naar Fyrbøderne er stillede ugunstigt med Hensyn til Løn, kunde man jo tro, at de havde andre Friheder, de svælgede i som Aal i Mudder, men det har den forrige Regering ogsaa viselig sørget for, at de ikke kommer til. Jeg sigter til den Maade, hvorpaa man behandler dem, naar de er ude at sejle eller skal ud at sejle. Man har indført følgende Ordning: man hejser Kommando, som det hedder, man lægger et Skib ca. 14 Dage eller 3 Uger ved Orlogsværftet, Skibet skal intetsteds hen, men det ligger der under Kommando. I den Tid hæver Officererne selvfølgelig deres Dagpenge, deres Bordpenge, saaledes som de har Krav paa, naar der er hejst Kommando, og de har det bedre under disse Forhold, men Fyrbøderne har det daarligere. De faar, naar de arbejder i Land, deres fulde Dagløn som de andre, men naar de arbejder paa Skibet, faar de en mindre Løn, uagtet de er ved Land. Og ikke alene det, men man trakasserer dem paa forskellige Maader, idet man stiller dem lige med den Gruppe hvervede Folk, man efterhaanden har skaffet sig — et vistnok i Længden ganske uholdbart Forhold, idet man ikke kan vedblive at skaffe Folk —, ved at nægte disse Mennesker, som i Regelen er gifte, at komme i Land om Natten, hvad de tidligere har kunnet; de skal møde Kl. 11½ om Bord. Det hedder, at det er en gammel Eskadrebefaling, at Kofoed-Hansen har givet dette Paabud. Den danske Marine vilde ikke lide ringeste Skade, om disse Folk om Natten blev hjemme i deres Families Skød, som de var vante til tidligere, men det er et Magtbud, det dekretes, at nu skal Fyrbøderne møde Kl. 11½ og sove om Bord, og saa skal det selvfølgelig ske. Det drejer sig, som sagt, om gifte Folk, som undertiden er højt oppe i Aarene, og som kunde forlange, at der blev taget et vist Hensyn til, at de ikke er Rekrutter. De er ganske vist menige, men ikke Rekrutter, og naar de paa Grund af Forholdenes Ugunst har set sig nødsaget til at tage Arbejde under Marinen for den lave Løn og paa de ugunstige Vilkaar, som bydes, kunde man ogsaa vise det Hensyn, at lette Forholdene saa meget som muligt for dem, men man gør dem tværtimod mere